

[Pia Christmas-Møller]

vendelse, men vi synes, det er godt at leve op til Ombudsmandens anbefaling om at lade det fremgå af lovgivningen, at den mulighed eksisterer. Man har brugt det længe, men vi synes ærlig talt, det er på sin plads, at det så også fremgår af lovgivningen, så man ved, hvad man har at forholde sig til.

Med hensyn til Kristeligt Folkeparti må jeg vende tilbage på et senere tidspunkt; tiden er løbet.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det er til fru Jytte Andersen, der mente, at vi måske var lidt for langt ude her. Det er vi faktisk ikke, for det drejer sig om to forskellige ting, som også den konservative ordfører var inde på.

Vi har de ekstreme tilfælde, alle de tilfælde, hvor det er så oplagt; dér er der ingen problemer. Problemerne opstår i det øjeblik, der kan være tvivl om, hvorfor man fjerner et barn, fordi nogle mener, det skal fjernes. Fru Jytte Andersen mente, at kommunerne altid undgår at lade sig styre. Det gør de fleste. Der er kommuner, som der aldrig er nogen som helst klager fra, men så er der de kommuner, som næsten alle klagerne kommer fra. Problemet ligger i, at man måske får sagerne overgivet og så bare lader dem køre videre med udtalelserne fra psykolog og socialrådgiver osv., uden at man selv sætter sig ind i sagen.

Derfor er det en god ting i lovforslaget, at man lægger den praksis væk og siger, det ikke må være de samme personer.

Men der er virkelig tilfælde, hvor folk skal flygte til udlandet og gemme sig for de sociale myndigheder herhjemme, og så må man jo overveje: Hvad er grunden til det? Er det, fordi der foreligger noget kriminelt, eller er det, fordi man har fået et barn fjernet og ikke kan forstå grunden til det, fordi en psykolog eller en socialrådgiver har ment et eller andet?

Det, vi gerne vil drøfte i forbindelse med dette forslag, er, hvordan vi sikrer, at det bliver så godt som overhovedet muligt. Vi afviser ikke forslaget som sådan, men siger: Kan vi få gjort det bedre? Og det mener vi vi kan.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Fru Jytte Andersen beskyldte mig for at underkende de kommunalpolitikere, vi har rundt i landet. Nej, bestemt ikke. Det er en hensyntagen til, at der i kommunalbestyrelser kan være medlemmer, som ikke har den faglige viden på disse områder. Alle, der har det mindste kendskab til det her, ved jo godt, at det er ikke nogen særlig rar beslutning at skulle træffe, og det vil sige, at der heller ikke er så mange, der har lyst til at sidde i de udvalg. Så det er en hensyntagen til de mennesker; de skal ikke have den yderligere belastning, at de på et meget, meget tyndt og skrøbeligt grundlag skal træffe deres beslutninger.

Fru Pia Christmas-Møller fortsætter med sin retssikkerhed. Vi har været inde på telefon- og brevhemmeligheden, hvor man jo for alle andre skal have en retskendelse, jf. retsplejeloven.

Der er også problemer i § 32 d, hvor udvalget kan beslutte at gennemføre en undersøgelse ved anbringelse på institution eller indlæggelse på sygehus, herunder psykiatrisk afdeling, uden at man skal opfylde betingelserne i lov om tvang i psykiatrien. Det vil sige, at små børn kan man tvangsanbringe på disse psykiatriske afdelinger uden videre. Hvor er vi henne?

Når man taler om tvangsfjernelse, så er jeg helt enig i de groteske tilfælde, der selvfølgelig også er, med misbrugsproblemer, vold osv. Dér er vi enige, det er ikke det, vi diskuterer; vi diskuterer gråzonen. Og der står klart og tydeligt »andre adfærds- eller tilpasningsproblemer hos barnet eller den unge«. Prøv at lave en rundspørge her i Folketinget blandt de 179 medlemmer, politikere, som alle er idealister, og som garanteret har haft deres problemer gennem deres skoletid, fordi man altid har været oppe at toppes rent politisk med nogen. Det er adfærds- og tilpasningsproblemer. Er det nok til, at man kan gå hen og blive tvangsfjernet? Det er så gråt et område, man går ud i her, og det vil man overlade til nogle kommunalpolitikere at sidde og træffe afgørelser i!

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Ja, og det skal være min sidste korte bemærkning i denne omgang.

Jeg vil sige til fru Pia Christmas-Møller, at når man taler så pænt om familiepolitikken,